

Περίληψη

Η μουσική δημιουργία του 20ου αιώνα χαρακτηρίζεται από τη συνύπαρξη ρευμάτων που υπηρετούν αντιλήψεις και ιδεώδη του μοντερνισμού και του μεταμοντερνισμού. Οι δύο αυτές αισθητικές τάσεις αντανακλούν διαφορετικές κατευθύνσεις στην οργάνωση του μουσικού έργου με κοινή συνισταμένη τη χρωματικότητα ως στοιχείο φθογγικής διάρθρωσης. Ταυτόχρονα, η διατονική τροπικότητα φαίνεται να δικαιώνει τις εκφραστικές αναζητήσεις της μεταμοντέρνας αισθητικής με πιο χαρακτηριστική, ίσως, μορφή έκφρασης το κίνημα του «ιερού μινιμαλισμού». Η παρούσα μεταδιδακτορική έρευνα επικεντρώνεται στη σύνθεση μουσικών έργων (μουσική δημιουργία) μέσω της ιστορικής προοπτικής που απορρέει από τις μουσικές κατευθύνσεις του 20ου αιώνα, στοχεύοντας στη διερεύνηση των ηχητικών ισορροπιών μεταξύ χρωματικότητας και διατονικής τροπικότητας. Η αξιοποίηση αυτών των δύο αρχών στη φθογγική οργάνωση (χρωματικότητα-διατονική τροπικότητα) δεν στοχεύει σε μία επιδερμική μείξη αυτών, αλλά η συμπόρευσή τους φιλοδοξεί να αναδείξει διεξόδους ως προς τη διεύρυνση της μορφής και τρόπους μετάβασης που αμβλύνουν την απόκλιση των δύο διαφορετικών ηχητικών καταστάσεων.